

UJEDINJENE
NACIJE

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T

Datum: 20. mart 2013.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: **sudija Alphons Orie, predsedavajući**
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **20. marta 2013.**

TUŽILAC
protiv
JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU SIMATOVIĆEVE ODBRANE ZA ODOBRENJE DA
ULOŽI ŽALBU NA ODLUKU KOJOM JE ODBIJENO PRODUŽENJE ROKA
ZA PODNOŠENJE ZAHTEVA ZA POKRETANJE POSTUPKA DUPLIKE**

Tužilaštvo:
g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića
g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Branioci Franka Simatovića
g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Dana 8. novembra 2012. Stanišićeva odbrana (u daljem tekstu: odbrana) podnela je Zahtev kojim je zatražila da se rok za podnošenje zahteva za pokretanje postupka duplike odgodi za dodatnih 16 nedelja, u koji se ne računa period zimske pauze u radu Međunarodnog suda, od 17. decembra 2012. do 4. januara 2013. (u daljem tekstu: Prvobitni zahtev).¹ Dana 9. novembra 2012. tužilaštvo je dostavilo Odgovor.² Istoga dana Veće je odlučilo da odbrani odobri da obrazloženi zahtev za pokretanje postupka duplike podnese do 15. novembra 2012., za šta je naknadno izdalo obrazloženje, i odbilo Zahtev u svim drugim aspektima.³ Dana 17. januara 2013. Veće je izdalo obrazloženje Odluke od 9. novembra 2012.⁴ Dana 24. januara 2013. odbrana je podnela Zahtev za odobrenje da uloži žalbu (u daljem tekstu: Zahtev za odobrenje) na Odluku Veća od 17. januara 2013. (u daljem tekstu: Pobjijana odluka).⁵ Dana 6. februara 2013. tužilaštvo je dostavilo Odgovor u kom se protivi Zahtevu za odobrenje (dalje u tekstu: Odgovor).⁶

II. ARGUMENTACIJA STRANA U POSTUPKU

2. Odbrana je u Prvobitnom zahtevu navela da joj je za dostavljanje zahteva za pokretanje postupka duplike potrebno dosta dodatnog vremena radi dalje istrage u vezi s godišnjim izveštajima DB Srbije (u daljem tekstu: Godišnji izveštaji), kako bi odredila koji materijal da ponudi kao dokaz i koje svedoke da pozove radi pobijanja izvoda iz personalnih dosjea koji su prihvaćeni tokom tužiočevog postupka pobijanja, te kako bi razmotrila neka praktična pitanja koja nalažu odgodu postupka.⁷ U Pobjijanoj odluci Veće

¹ Hitni zahtev Stanišićeve odbrane za produženje roka za podnošenje zahteva za pokretanje postupka duplike, 8. novembar 2012.

² Objedinjeni odgovor tužilaštva na hitne zahteve odbrane za produženje roka za podnošenje zahteva za pokretanje postupka duplike, 9. novembar 2012.

³ Odluka po zahtevima odbrane za produženje roka za podnošenje zahteva za pokretanje postupka duplike, 9. novembar 2012.

⁴ Obrazloženje odluke od 9. novembra 2012. godine po zahtevima odbrane za odobravanje dodatnog vremena, 17. januar 2013.

⁵ Zahtev Stanišićeve odbrane za odobrenje da uloži žalbu na Odluku Pretresnog veća od 17. januara 2013. u vezi sa zahtevima odbrane za produženje roka za podnošenje zahteva za pokretanje postupka duplike, 24. januar 2013.

⁶ Odgovor tužilaštva na zahtev Stanišićeve odbrane za odobrenje da uloži žalbu na Odluku Pretresnog veća od 17. januara 2013, 6. februar 2013.

⁷ Prvobitni zahtev, par. 8-17.

Prevod

je napomenulo da je odbrana 4. juna 2012. godine, na kraju svog dokaznog postupka, bez posredstva svedoka podnela izvode iz tih Godišnjih izveštaja i zaključilo da je odbrana stoga mogla da predviđa da će tužilaštvo podneti izvode iz istih tih izveštaja kako bi te dokumente stavilo u odgovarajući kontekst.⁸ Odbrana je isto tako u februaru 2012. podnela izvode iz izvesnog broja personalnih dosjea koji su prihvaćeni kao protivdokazi, a za neke od tih dosjea odbrana je 8. maja 2012. i 31. jula 2012. obaveštena da će tužilaštvo možda zatražiti odobrenje da ih predloži kao protivdokaze.⁹ Veće je najzad bilo mišljenja da je odbrana trebalo da što pre obavesti Sekretarijat i/ili Veće da za takvu analizu neće imati dovoljno resursa, to jest, čim je saznala da će u postupku pobijanja biti predloženi dokumenti koji će, po njenim pretpostavkama, zahtevati znatan analitičarski rad, a ne u poslednjem momentu.¹⁰

3. U Zahtevu za odobrenje odbrana tvrdi da Pobjijana odluka u znatnoj meri utiče na pravično i ekspeditivno vođenje postupka i na konačan ishod suđenja "jer bi odluka kojom se za analizu protivdokaza u ovoj fazi odobrava neprimereno vreme mogla biti značajna za fazu izricanja presude u ovom predmetu, naročito s obzirom na to da bi Pretresno veće moglo da zaključi da su neki ili svi dokumenti koji su prihvaćeni kao protivdokazi od velike dokazne vrednosti i da se na njih osloni prilikom izricanja osuđujuće presude protiv g. Stanišića".¹¹ Odbrana takođe tvrdi da je zahtevanje da predviđa šta će Veće možda prihvati kao protivdokaze samo na temelju toga što postoji mogućnost da će tužilaštvo podneti zahtev za izvođenje protivdokaza nezamislivo strog kriterijum za određivanje razumne količine vremena unutar kog odbrana treba da utvrdi koje će dokaze tražiti da izvede u postupku duplike.¹²

4. Odbrana osim toga tvrdi da bi promptno rešenje Žalbenog veća moglo suštinski pospešiti postupak, jer bi u protivnom Žalbeno veće ovo pitanje razmotrilo tek nakon ulaganja žalbe na presudu u ovom postupku.¹³ Odbrana tvrdi da bi u tom trenutku jedino

⁸ Pobjijana odluka, par. 10-11.

⁹ Pobjijana odluka, par. 12.

¹⁰ Pobjijana odluka, par. 13.

¹¹ Zahtev za odobrenje, par. 6.

¹² Zahtev za odobrenje, par. 7-8.

¹³ Zahtev za odobrenje, par. 9.

Prevod

pravno sredstvo kojim bi se rešila eventualna nepopravljiva šteta koja je optuženom naneta Pobijanom odlukom bilo da Žalbeno veće naloži ponovno suđenje, što bi bilo skupo i dugotrajno.¹⁴

5. Tužilaštvo u Odgovoru navodi da odbrana nije pokazala na koji način Pobijana odluka znatno utiče na pravično i ekspeditivno vođenje postupka i na konačan ishod suđenja i ističe da je u postupku pobijanja prihvaćen relativno mali broj dokaza tužilaštva, ukazuje na njihovu prirodu, kao i na to da je prihvaćen deo dokaza odbrane u postupku duplike.¹⁵ Tužilaštvo dalje tvrdi da odbrana nije pokazala da bi promptno rešenje datog pitanja od strane Žalbenog veća moglo suštinski pospešiti postupak jer i sama tvrdi da, čak i da se odobri odgoda postupak na zatraženi period, to ne bi u potpunosti popravilo štetu koja je optuženom Stanišiću naneta kasnim i segmentiranim uvrštavanjem dokumenata u dokaze, uključujući tokom postupka pobijanja.¹⁶

III. MERODAVNO PRAVO

6. Veće podseća i poziva se na merodavno pravo navedeno u prethodnoj odluci.¹⁷

IV. DISKUSIJA

7. Veće podseća da prilikom odlučivanja da li da odobri ulaganje žalbe ne razmatra ispravnost pobijane odluke. Sva razmatranja koja se tiču pitanja da li je u predmetnoj odluci počinjena greška u primeni prava ili zloupotreba ovlašćenja vrši Žalbeno veće nakon izdavanja odobrenja za ulaganje žalbe, i ona su stoga irelevantna za donošenje odluke o odobrenju.¹⁸ Veće u vezi s tim smatra da se argument kojim odbrana osporava standard predvidivosti koji se primenjuje u Pobijanoj odluci odnosi na njen meritum i stoga taj argument neće uzeti u obzir pri donošenju odluke po Zahtevu za odobrenje.

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ Odgovor, par. 5.

¹⁶ Odgovor, par. 6-8.

¹⁷ Odluka po Stanišićevoj molbi da mu se odobri ulaganje žalbe na odluku Pretresnog veća po zahtevu odbrane za izuzimanje određenih dokaznih predmeta i prihvatanje raznih drugih dokumenata, 3. oktobar 2012, par. 4.

¹⁸ *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu optuženog za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku o odgovarajućim uslovima, 13. februar 2009, par. 7; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku Pretresnog veća po zahtevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. jun 2005, par. 4.

Prevod

8. Što se tiče prvog dela pravila 73(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), Veće smatra da odbrana nije pokazala na koji se način Pobijana odluka, prepostavljujući, *arguendo*, da je odbrani odobreno neprimereno vreme za podnošenje zahteva za pokretanje postupka duplike, tiče pitanja koje bi moglo znatno uticati na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili na ishod suđenja. Odbrana naprosto iznosi uopštenu pretpostavku da bi "Pretresno veće moglo da zaključi da su neki ili svi dokumenti koji su prihvaćeni kao protivdokazi od velike dokazne vrednosti i da se na njih osloni prilikom izricanja osuđujuće presude protiv g. Stanišića".¹⁹ Veće napominje da se Pobijana odluka ne odnosi na prihvatanje protivdokaza i podseća da je odbrana ranije tražila odobrenje za ulaganje žalbe na tri odluke kojima je Veće prihvatio protivdokaze na temelju toga da bi prihvatanje takvih dokaza "moglo da dovede to toga se da optuženom [Stanišiću] pripše individualna krivična odgovornost, naročito zbog toga što je Pretresno veće zaključilo da oni imaju veliku dokaznu vrednost".²⁰ Veće je taj zahtev odbrane odbilo zaključivši da odbrana nije pokazala na koji način protivdokazi konkretno utiču na individualnu krivičnu odgovornost optuženog Stanišića s obzirom na kontekst sadržaja protivdokaza i proceduralne okolnosti u kojima su podneti.²¹ Veće je istaklo da "[z]aključak da neki dokaz ima veliku dokaznu vrednost ne znači nužno da će mu biti pripisana značajna težina prilikom ocenjivanja u odnosu na ukupne dokaze".²² Ovo obrazloženje primenjuje se i na dotični argument odbrane u vezi s dokaznom vrednošću protivdokaza i njihovim uticajem na odluku Veća o krivičnoj odgovornosti optuženog Stanišića. Veće stoga odbija argument odbrane u tom pogledu i zaključuje da prvi deo pravila 73(B) Pravilnika nije ispunjen.

V. DISPOZITIV

9. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 73(B) Pravilnika o postupku i dokazima, Veće **ODBIJA** Zahtev za odobrenje.

¹⁹ Zahtev za odobrenje, par. 6.

²⁰ Zahtev Stanišićeve odbrane za odobrenje radi ulaganja žalbe na tri odluke Pretresnog veća po zahtevima tužilaštva za prihvatanje dokaza u svrhu pobijanja, 7. novembar 2012, par. 6.

²¹ Odluka po zahtevu Stanišićeve odbrane za odobrenje radi ulaganja žalbe na tri odluke Pretresnog veća po zahtevima tužilaštva za prihvatanje dokaza u svrhu pobijanja, 6. decembar 2012, par. 6-7 (u daljem tekstu: Odluka od 6. decembra 2012).

²² Odluka od 6. decembra 2012, par. 6.

Prevod

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orie,
predsedavajući

Dana 20. marta 2013. godine,
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]